

[Jensen (Gørding).]

Fra forskellig Side ankes der over, at Svangerskabsloven for Fremtiden unddrages Nævningedomstolene. Heroverfor skal jeg kun bemærke, at vi jo, før Svangerskabsloven træder i Kraft, her i Landet har faaet indført Begrebet Meddomsmænd, og skulde dette ikke være tilstrækkeligt, kan dette Spørgsmaal formentlig undersøges i det kommende Udvalg. I Udvalget bør maaske ogsaa Spørgsmaalet om Erstatningsansvaret over for Kvaksalvere og Udgifternes Fordeling i Anledning af denne Lov og Strafuldmaalingen ved Overtrædelse af Loven nærmere undersøges.

Svangerskabsloven er og kan ikke blive andet end en Forsøgslov, men forhaabentlig en Lov, som fjerner de værste Skavanker ved den nuværende Tingenes Tilstand. Jeg er glad over og tilfreds med, at Loven, som den nu er formet, lægger Hovedansvaret for dens Brug ud til Danmarks Sygehuse, en Stand, som jeg ved nyder hele den danske Befolknings fulde Tillid, ogsaa paa det her omhandlede Omraade. Dette er for mig og mit Parti det afgørende, og det giver mig ogsaa Haab om, at naar dette høje Ting en Dag skal tage endelig Stilling til dette vanskelige Samfundsproblem, da vil Tilslutningen blive større, end det maaske ser ud til i Dag. For mig og mit Parti er den Lovgivning, der nødvendigvis maa følge efter Svangerskabsloven, og ved Hjælp af hvilken der gives Mulighed for, at svangre gennemfører deres Svangerskab og det, der følger efter, fuldt saa vigtig som det i Dag til Behandling forelagte Lovforslag, da der herigennem aabnes Mulighed for, at Brugen af denne Lov formindskes betydeligt, og saa vil Striden om den sociale Indikation kunne tages af Dagsordenen.

De to andre Svangerskabslovforslaget ledsagende Lovforslag finder jeg ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de 3 Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hartel: For en Gangs Skyld kan vi her i Salen ikke beklage os over manglende Opmærksomhed fra Offentlighedens Side vedrørende det, der foregaar, og det kan vel ikke skjules, at den højtærede Justitsministers egen Deltagelse i en Række Diskussioner forud for den i Dag stedfindende Behandling har bidraget sit hertil. Om Lidenskaberne er sat mere i Bevægelse, end gavnligt er for Spørgsmalets Løsning, skal jeg lade være usagt. Derimod kunde man ofte faa det Indtryk af den Diskussion, der

er foregaaet, at det danske Folk var et Folk med et voldsomt erotisk Følelsesliv, og at Befolkningens Ungdom var besjælet i fremtrædende Grad af Angsten for Følgerne af dette Følelsesliv. Jeg tvivler om, at det er mere end inden for begrænsede Kredse, at dette er Tilfældet. Fra Arilds Tid har det danske Folk været et sundt og naturligt tænkende Folk ogsaa paa dette Omraade, og jeg tror derfor, at disses Dages Røre kun er en Krusning paa Vandet, naar det sammenstilles med hele Befolkningens Syn og dens Stilling til det her til Drøftelse optagne Problem.

Naar vi ved, at Børnebegrensning er Stagnation, og Stagnation er Tilbagegang for den enkelte, for Slægten og for Nationen, kan vi ikke forlige os med den Tanke, at det frembrydende Liv skal slettes ud, medmindre der er en Sandsynlighed for, at dette nye Liv vil medføre Undergang for den Organisme, i hvilken det er under Udvikling — jeg ser bort fra de Tilfælde, hvor det paagældende Liv ikke er værd at forplante. Det vil af disse Udtalelser staa klart, at min Gruppe er imod den saakaldte sociale Indikation. Vi er i og for sig tilfredse med, at den højtærede Minister har forladt Kommissionsforslaget i saa Henseende. Vi er derimod ikke tilfredse med den Formulering, han har givet den medicinske Indikation, idet der er en Mulighed for, at den sociale Indikation kan optræde under denne nye Affattelse. Vi er derimod Tilhængere af, at Svangerskabsafbrydelse kan finde Sted efter en samvittighedsfuldt foretagen medicinsk Indikation, efter den etiske Indikation og efter den saakaldte eugeniske Indikation.

Det er klart, at Vanskeligheder vil der altid opstaa; det vil ikke være let heller altid at være Lægen, at være den afgørende, men det er for intet at regne imod de Vanskeligheder, som vilde opstaa, hvis man havde den sociale Indikation som en anerkendt Del af Lovgivningen om dette Problem. Ministeren har derfor paa den ene Side lykkeligt undgaaet Charybdis's Malstrøm, om jeg saa maa sige, men han er ikke helt fri for at nærme sig til Scyllas Skær, og jeg haaber, at det Udvalg, som kommer til at behandle disse Spørgsmaal, vil kunne finde en saadan Formulering, at det, man virkelig tænker sig af medicinsk Art paa dette Omraade, ogsaa finder Udtryk i Lovgivningen. Der er ingen, der mere end den højtærede Minister selv har fremhævet, hvor vagt og uklart det var, som man ønskede og samlede under den saakaldte medicinske Indikation (*Justitsministeren*